

тиворечие съ общий-тъ интересъ. Не само, отъ интересна точка зрењия, че се женятъ богати-тъ по между си, нъ обикновенно не раждатъ повече отъ двѣ или най-много три дѣца, съ цѣль да се не дроби бащино-то наследство. Нъ сиромаси-тъ представляватъ съвршено противно-то. Въ всички-тъ страни сиромаси-тъ иматъ по много дѣца, отъ колкото богати-тъ. Въ села-та се раждатъ по много дѣца, защото бащи-тъ на челяди-тъ иматъ нужда отъ по много рѫци за обработване-то на земя-та. Въ градове-тъ, бѣдни класъ произвожда по много дѣца. Въ Парижъ напримѣръ, бѣдни-тъ квартали изобилствуватъ съ дѣца, като, на противъ, въ богати-тъ — рѣдко се съглежда дѣте. Бѣдни-тъ, ако да имахъ съ какво да живѣять щѣхъ да бѫдатъ щастливи по между многочисленни-тъ си дѣца; богати-тъ, като плуватъ постоянно въ разновидни сладострастия, се боятъ отъ твърдѣ много дѣца, които ще ги принудятъ да по умалятъ раскошь-тъ на кѫща-та си, ще ги лишятъ отъ удобства-та и удоволствия-та, които сѫ станжли необходими за съществуване-то имъ; за това, обикновенно, бракове-тъ на богати-тъ сѫ по малко плодородни.

Въ всѣко почти общество, колкото по значително наследство остави баща-та на синъ-тъ си, толкова наследникъ-тъ по много чини; а на този, който присаждинява наследство-то на братия-та си, сестри-тъ, чичеви-тъ си и на други нѣкои роднини, които сѫ умрѣли бездѣтни, двойно и тройно му се увеличява стойностъ-та. Отъ тука проистича чувството на пустославие-то (пустославие-то) и гордость-та, което овладава богати-тъ; отъ това тоже произлиза снизходжение-то имъ къмъ по-малко богати-тъ и прѣврѣние-то имъ къмъ сиромаси-тъ. Ако нѣкога гордость-та е прѣчала на бракове-тъ между патрийци-тъ и плебеи-тъ, сега пакъ лакомство-то на тогози, които се е обогатилъ, макаръ и не съ твърдѣ честни срѣдства, прѣпятствува на дѣца-та му да се женятъ